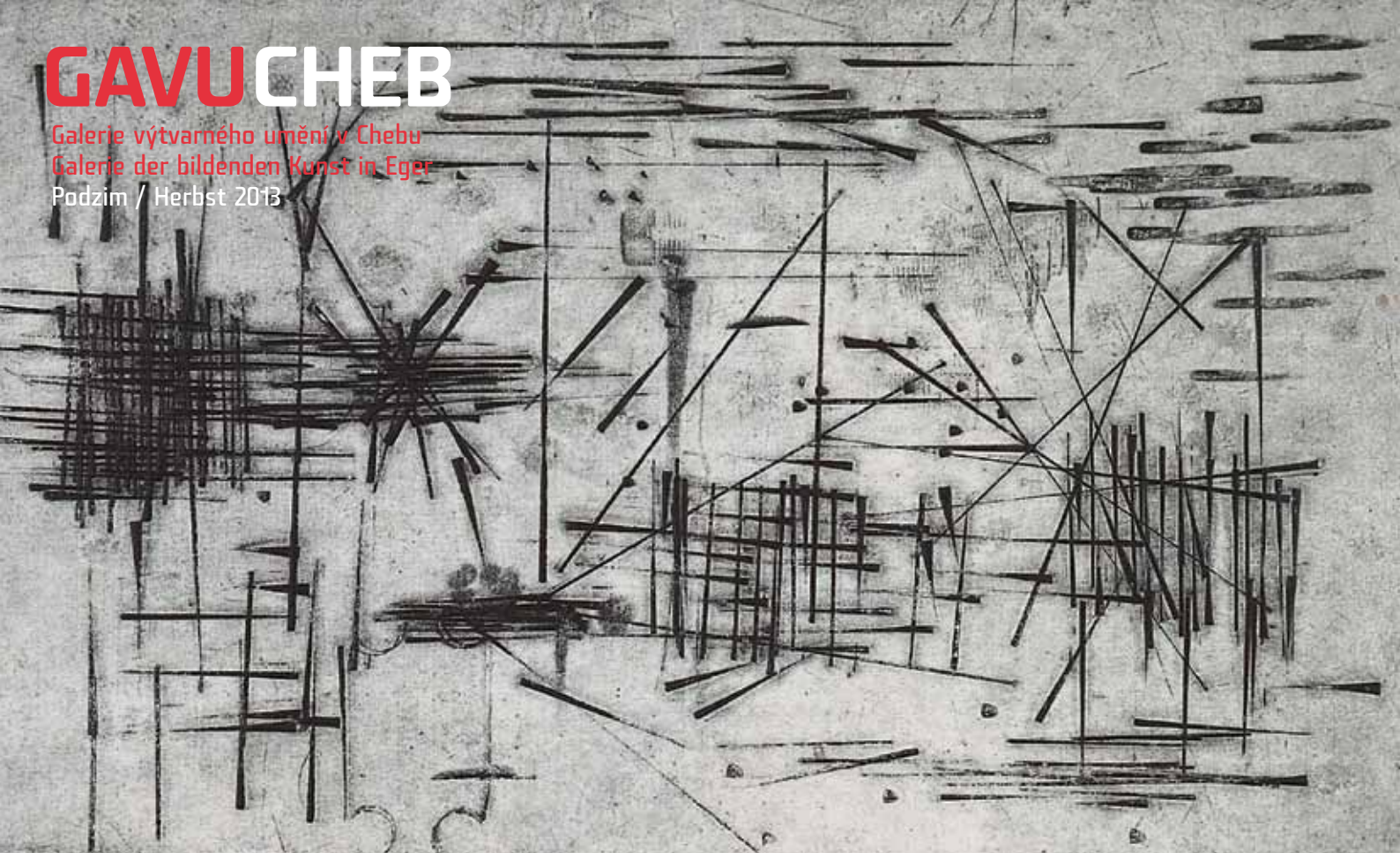

GAVUCHEB

Galerie výtvarného umění v Chebu
Galerie der bildenden Kunst in Eger
Podzim / Herbst 2013

Otto Gutfreund, Kompozice pro atiku Škodových závodů v Praze / Komposition für die Attika der Škoda-Werke in Prag, 1925–27

Opus magnum
13. 9. 2013–5. 1. 2014
Kurátor / Kurator: Marcel Fišer

Otto Gutfreund, Model Kompozice pro atiku Škodových závodů v Praze (definitivní verze, 1:10) / Modell der Komposition für die Attika der Škoda-Werke in Prag (definitive Version, 1:10), 1926, bronz, v. 21 cm, soukromá sbírka / Bronze, h. 21 cm, Privatsammlung

Vladimír Boudník ve sbírkách GAVU Cheb / in den Sammlungen der GAVU Cheb

Výstava z depozitáře / Die Ausstellung aus dem Depot
10. 10. 2013–5. 1. 2014
Kurátor / Kurator: Marcel Fišer
9. října, zahájení výstavy – čtení z knihy Bohumila Hrabala Něžný barbar v podání herců Západočeského divadla

Vladimír Boudník, Krajina / Landschaft, 1961, strukturální grafika, papír / strukturnale Grafik, Papier, 170 x 192 mm (238 x 272 mm)

Jan Vytiska, Mám lepší hříchy než jsou ty vaše / Ich habe bessere Sünden als die euren

Malá galerie / Kleine Galerie
17. 10. – 1. 12. 2013
Kurátor / Kurator: Marcel Fišer
Vernisáž 16. října v 17.00.

Jan Vytiska, Burning down the house, 2013, akryl na plátně / Akryl auf Leinwand, 180 x 140 cm

Vánoční šlépěje Josefa Lada, Zima ve vrcholných dílech z let 1936 až 1955 / Die weihnachtlichen Spuren Josef Ladas, Der Winter in den Spitzenwerken aus den Jahren 1936 bis 1955

Malá galerie / Kleine Galerie
5. 12. 2013–5. 1. 2014
Kurátor / Kurator: Lev Pavluch, Vernisáž 4. prosince v 17.00.
V sobotu 14. prosince bude výstava otevřena do 22.00 a v galerii připraven bohatý kulturní program. Další doprovodnými akcemi jsou dětská výtvarná soutěž a tradiční adventní čtení. Podrobnější údaje uvádíme níže v galerijních akcích.

Josef Lada, Pokoj lidem dobré vůle (Betlém) / Frieden den Menschen guten Willens (Weihnachtskrippe), 1938, dílo nedostupné / Werk unzugänglich

Socha, odstraněná v r. 1965 kvůli celkové devastaci, sehrává v autorově díle důležitou roli. Při komplikovaném hledání její podoby se před ním otevřela možná cesta z jeho poválečného civilismu, který se v době kolem r. 1925 už vyčerpával. V pojetí sochy jako objektu se Gutfreund opět dotkl nejaktuálnějšího světového vývoje, tento podnět však již rozvinout nemohl, neboť r. 1927 ještě před jejím osazením tragicky umírá. K výsledné podobě dokonale čistě a vyvážené kompozice, jejíž jednotlivé části představovaly kola různého určení z produkce Škodovky, dospěl po složité cestě. Zatímco motiv loga v centru zůstával jejím konstantním prvkem, řešení dekorativního aparátu po jeho obou stranách se měnilo. Nejříve to byla konvenční figurální alegorie, následovaly dvě verze, v nichž postavy doslova „vyrůstají“ ze strojových aparátů, a konečně varianta, kdy lidský prvek zcela zmizel a po stranách zbyly pouze stroje. Ve výsledné variantě byly sochy strojů, které ještě působí spíše jako sochařské parafráze strojů reálných, nahrazeny koly, které už jsou přesnými zvětšenými replikami. Tento vývoj lze sledovat na skicích a modelech, donedávna známých pouze z fotografií. K detailnímu poznání vzniku sochy dnes mohou pomoci i bronzové odlitky dvou modelů, které se po r. 2000 objevily na uměleckém trhu a byly zakoupeny do soukromé sbírky. Dle nápisů na zadní straně byly vytvořeny jako ucelená série po umělcově smrti. Nejspíš si je nechaly odlišit přímo Škodovy závody, neboť s tímto vlastnictvím byla celá série r. 1948 uvedena v soupisu díla, jenž byl součástí katalogu výstavy v SVU Mánes. Právě díky skicám a modelům, v nichž se proměňovala i podoba loga s okřídleným šípem, se dlouho spekulovalo o Gutfreundově autorství této nejslavnější české průmyslové značky. Značka však byla registrována již na konci r. 1923 a Gutfreund s ní nemá nic společného.

Die Plastik, die im Jahr 1965 wegen totaler Devastation abgerissen wurde, spielt im Werk des Künstlers eine wichtige Rolle. Bei der komplizierten Suche nach ihrer Gestalt eröffnete sich ihm ein möglicher Weg aus seinem Zivilismus der Nachkriegszeit, der sich in der Zeit um das Jahr 1925 bereits erschöpft hatte. Gutfreund, einer der wenigen Bildhauer, der eine Spur in der Geschichte des Kubismus hinterlassen hat, berührte hier wieder in der Auffassung der Skulptur als Objekt die aktuellste Entwicklung in der Welt. Diesen Anstoß vermochte er jedoch nicht mehr weiter zu entwickeln, denn im Jahr 1927 stirbt er auf tragische Weise noch vor der Aufstellung dieser Plastik. Zur endgültigen Gestalt der vollkommen reinen und ausgewogenen Komposition, deren einzelne Komponenten aus Rädern mit verschiedener Bestimmung aus der Produktion der Škoda-Werke bestanden, gelangte er auf einem komplizierten Weg. Während das Motiv des Logos im Zentrum ihr konstantes Element blieb, unterlag die Lösung des dekorativen Apparats zu seinen beiden Seiten der Veränderung. Diese Entwicklung lässt sich an den Skizzen und Modellen verfolgen, die bis vor kurzer Zeit nur aus Fotografien bekannt waren. Zum näheren Kennenlernen der Entstehung der Plastik können heute auch die Bronzeabgüsse zweier Modelle beitragen, die nach dem Jahr 2000 auf dem Kunstmarkt auftauchten und in eine Privatsammlung gekauft wurden. Gerade wegen der Skizzen und Modelle, in denen sich auch die Gestalt des Logos mit dem geflügelten Pfeil veränderte, wurde lange darüber diskutiert, ob Gutfreund der Urheber dieses berühmtesten tschechischen Industriemarkenzeichens ist. Das Markenzeichen wurde jedoch bereits Ende des Jahres 1923 registriert und Gutfreund hat mit ihm nichts zu tun.

Vladimír Boudník je nejvýznamnějším protagonistou tzv. českého informelu, specifické podoby české abstrakce konce 50. a první poloviny 60. let. Jeho zcela nový přístup ke grafice měl ohromný ohlas mezi mnoha mladými umělci, kteří navázali na jeho objevy aktivní a strukturální grafiky. Zároveň patří k několika českým umělcům, jejichž význam lze vnímat i ve světovém měřítku; již na začátku 60. let se jako jediný Čech vedle Františka Kupky dostal do prvních publikací mapujících dějiny abstrakce francouzského kritika Michela Seuphora. Boudník k ní sice dospěl poněkud později než Wols, Mathieu či Pollock, s nimiž bývá často srovnáván, ovšem zcela nezávisle, navíc v hermeticky uzavřeném prostředí Československa 50. let, kde byla považována téměř za nepřátelský, socialistickému člověku zcela cizí projev.

Do širokého povědomí Boudník vstoupil i díky tomu, že byl nejbližším přítelem spisovatele Bohumila Hrabala, který mu věnoval několik textů, především prózu Něžný barbar. Hrabal byl citlivým a originálním interpretem Boudníkovy tvorby, líčení jeho života však podřizoval básnické licenci, takže se někdy zcela nekryje s historickou skutečností.

Právě umění českého informelu představuje jeden z nejvýznamnějších souborů chebské galerie, důležitými díly jsou zde zastoupeni téměř všichni jeho hlavní protagonisté a ve stálé expozici je mu věnován celý jeden sál. Ve sbírkách GAVU Cheb se nachází i 14 grafických listů Vladimír Boudníka, ty však ve stálé expozici divák nenajde, neboť práce na papíru nejsou vhodné k trvalému vystavení. Proto jej nyní prezentujeme alespoň formou dočasné výstavy v appendixu stálé expozice v rámci cyklu „výstavy z depozitáře“.

Vladimír Boudník ist einer der bedeutendsten Protagonisten des sog. tschechischen Informel, einer spezifischen Form der tschechischen Abstraktion zum Ende der 1950er und in der ersten Hälfte der 1960er Jahre. Sein völlig neuer Zugang zur Grafik hatte einen riesigen Widerhall unter vielen jungen Künstlern, die an seine Entdeckungen der aktiven und strukturalen Grafik anknüpften. Zugleich gehört er zu den wenigen tschechischen Künstlern, deren Bedeutung auch im Weltmaßstab wahrgenommen werden kann; bereits zu Beginn der 1960 Jahre gelangte er als einziger Tscheche neben František Kupka in die ersten Publikationen des französischen Kunstkritikers Michel Seuphor, die die Geschichte der Abstraktion nachzeichnen. Boudník gelangte zur Abstraktion zwar etwas später als Wols, Mathieu oder Pollock, mit denen er oft verglichen wird, jedoch völlig unabhängig, und das auch noch in dem hermetisch abgeschlossenen Milieu der Tschechoslowakei der 1950er Jahre, wo sie fast als feindliche, dem sozialistischen Menschen völlig fremde Äußerung angesehen wurde.

Zu einer breiteren Bekanntheit gelangte Boudník auch dank der Tatsache, dass er der nächste Freund des Schriftstellers Bohumil Hrabal war, der ihm mehrere Texte widmete, vor allem die Prosa Der zärtliche Barbar. Hrabal war ein einfühlsamer und origineller Interpret von Boudníks Schaffen, gleichzeitig unterwarf er die Schilderung seines Lebens und seiner persönlichen Züge der Freiheit des Dichters, so dass sich diese manchmal nicht ganz mit der historischen Wirklichkeit deckt.

Jan Vytiska se sice narodil v roce 1985 v Praze, dětství však strávil v Rožnově pod Radhoštěm. Vystudoval Fakultu umění v Ostravě u Jiřího Surůvky, a když se v roce 2010 objevil na přehlídce vybraných evropských diplomek StartPoint, byl jediným malířem z asi 30 umělců a patřil k nejlepším... Jeho katastrofické obrazy se od té doby stále intenzivněji prorývají do našeho povědomí i podvědomí. Jsou eklektickým mixem dekadentních motivů, bezostyšně spojujícím folklórní realie Valašska s malovanými lebkami mexických lidových kultů, nešťastníky s nadměrným růstem vousů, kdysi ukazované v různých freak shows, s tvářemi dětí pokrytými kissáčím make-upem, hrůzostrašný svět béčkových hororů se starým dobrým peklem jako vystřiženým z Ladových pohádek. A konečnou i ty valašské dřevěnice jsou často zasazeny do alpské krajiny. Vytiskovy rozměrné apokalyptické spektakly vycházejí z dlouhé tradice evropského umění, na jejímž počátku stojí stře-dověká vyobrazení věčného zatracení v pekle, zároveň je pokračovatelem těch umělců 20. století, kteří nacházeli zálibu v braku a pokleslostech nejrůznějšího druhu. Všudypřítomný zmar katastrof soukromých (hořící domy) i apokalyptických (spálené krajiny), perverze a hnus... Ale podobně jako ve strašidelných zámčích, kaširovaných mučírňách v hradních sklepeních nebo ve filmu dobře víme, že stříkající krev a useknuté údy jsou jen „jako“, kdežto ty skutečné hrůzy najdeme mnohem spíše v televizních zprávách.

Jan Vytiska wurde im Jahr 1985 zwar in Prag geboren, doch seine Kindheit verbrachte er in Rožnov pod Radhoštěm (Rosenau unter dem Radhoscht). Seine Katastrophenbilder graben sich seitdem immer intensiver in unser Bewusstsein und in unser Unterbewusstsein ein. Sie stellen einen eklektischen Mix dekadenter Motive dar, der schamlos folkloristische Realien der Mährischen Walachei mit bemalten Totenschädeln mexikanischer Volksbräuche kombiniert, arme Tropfen mit unmaßigem Bartwuchs, wie sie einst in verschiedenen „Freak Shows“ gezeigt wurden, mit Kindergesichtern, geschminkt wie die Mitglieder der Band Kiss, die gruselige Welt billiger Horrorfilme mit der guten alten Hölle, wie ausgeschnitten aus einer Idylle von Lada... Und schließlich sind häufig auch jene walachischen Holzhäuser in eine Alpenlandschaft gesetzt. Vytiskas großdimensionierte apokalyptische Spektakel haben ihren Ursprung in einer langen Tradition der europäischen Kunst, an deren Anfang die mittelalterlichen Darstellungen der ewigen Verdammnis in der Hölle stehen, gleichzeitig stehen sie aber auch in der Nachfolge jener Künstler des 20. Jahrhunderts, die ihren Gefallen an Schund und Verfallserscheinungen verschiedenster Art fanden.

Popularita kreslíře, karikaturisty, malíře, scénografa, ilustrátora a spisovatele Josefa Lada (1887–1957) nedoznává v posledním půlstoletí po jeho smrti zásadnějších výkyvů, snad kromě nepatrného odlivu pozornosti odborných kruhů v prvních letech po listopadu 1989, kdy byla jeho „lidovost“ mylně zaměřována za jeden ze znaků umění socialistické epochy. Kromě objeveného rozšiřování zájmu o do té doby málo známou ranou tvůrčí etapu se pozornost badatelů zaměřovala i na vyhledávání a vystavování zapomenutých kresebných cyklů. V jednom se však uměnovědci vždy shodovali, a to v hodnocení významu tradiční Ladovy tvorby, jež dosáhla vrcholu v desetiletí 1935 až 1945 a udržovala si tuto úroveň v některých dílech až do poloviny padesátých let.

Obrazy z let 1936–1955, vybrané pro komorní ladovskou přehlídku v Galerii výtvarného umění v Chebu, jsou nenápadně propojeny téměř všudypřítomnými šlépějemi ve sněhu, ať už jde o stopy lidské, nebo zvířecí. Tento symbol zimního života na českém venkově je přítomen i v liduprázdňách kompozicích, a může být velmi podnětné si uvědomit, že dle preciznosti a způsobu zpracování tohoto obrazového prvku lze usuzovat na momentální rozpoložení umělce ve chvílích, kdy dílo vytvářel. Navíc čerstvost stop ve sněhu naznačuje časové pořadí pohybu živých tvorů, část šlépějí je již méně zřetelných, zavátých lehce sněhem, některé jsou zledovatělé atp. Výstava je pojata jako výpověď zimní, nikoli pouze vánoční či novoroční, na vybraných obrazech o přízeň diváků dělí skupinky dětí hrajících si ve sněhu, rozmanité zvířectvo (také v tomto oboru Lada proslul), velebnost tiché opuštěné noci, živá rozvernost malých tří králů... Má přinést trochu starosvětské radosti a poselství dobré vůle, zvyrazněné třeba i v bohaté rozsetých šlépějích kolem jesliček v jednom z Ladových Betlémů.

Das Schaffen des Zeichners, Karikaturisten, Malers, Bühnenbildners, Illustrators und Schriftstellers Josef Lada (1887–1957) erreichte in dem Jahrzehnt 1935 bis 1945 seinen Höhepunkt und bewahrte dieses Niveau in einigen Werken bis in die Mitte der 1950er Jahre. Die für unsere intime Präsentation ausgewählten Bilder aus dieser Kulminee-epoche sind unauffällig miteinander verbunden durch fast allgegenwärtige Spuren im Schnee, seien es nun menschliche Spuren oder Spuren von Tieren. Dieses Symbol winterlichen Lebens auf dem Lande in Böhmen befindet sich in menschenleeren Kompositionen, und es kann sehr anregend sein sich klar zu machen, dass sich anhand der Präzision und der Bearbeitungsweise dieses Bildelements auf die momentane Stimmung des Künstlers zu der Zeit, in der er das Werk schuf, schließen lässt.

Michaela Kukovičová, Kouzelná baterka a další práce / Die Zaubertaschenlampe und weitere Arbeiten

Museum Café, 10.10. 2013–23. 2. 2014
Kurátorka / Kuratorin: Veronika Lochmanová

Stálá expozice / Dauerausstellung

Gotika / Die Gotik

Kurátorka / Kuratorin: Michaela Ottová

Stálá expozice / Dauerausstellung

Moderní umění / Moderne Kunst

Kurátoři / Kuratoren: Marcel Fišer, Ondřej Chrobák

Doprovodné akce k výstavě Josefa Lady

Výstava Josefa Lady, kterou galerie pořádá ve spolupráci s Městem Cheb, bude doprovázena bohatým programem. Vedle tradičních akcí, jako jsou adventní čtení nebo dětská výtvarná soutěž, to bude i Ladova noc, kdy galerie bude mimořádně otevřena do 22 hod. Během celé výstavy bude možnost zakoupit zcela jedinečný vánoční dárek – velkou exkluzivní monografii Josefa Lady, kterou v roce vydalo nakladatelství Slovart, a přes vysokou cenu je dnes její náklad téměř rozebrán.

„Když jsem byl malý kluk ... aneb vánoce s Josefem Ladou“ pro děti do 15 let
Téma: Inspirace Ladou – ilustrace k Ladovým pohádkám a příběhům, jeho osobitá výtvarná technika se silnou černou linií a nestínovanou barevnou plochou. Soutěžní obory: veškeré dostupné výtvarné techniky libovolného formátu. Uzávěrka soutěže: 18. listopadu 2013. Práce dodávejte do pokladny galerie. Další informace: Veronika Lochmanová, 737 350 758. Vítězné práce vybere odborná porota ve třech věkových kategoriích 7–9, 10–12 a 13–15 let.

Adventní pohádkové čtení

sobota 30. listopadu, 7. a 14. a 21. prosince, vždy v 15.30
Letos již poosmé se v galerii budeme po čtyři předvánoční soboty scházet u příležitosti tradičního adventního čtení, tentokrát nad knihami Josefa Lady. Herci Zápa-dočeského divadla v Chebu Radmila Urbanová a Jindřich Skopec budou předčítat z knih Kocour Mikeš, Nezbedné pohádky, O chytré kmotře lišce a Bubáci a hastramani. Jako každý rok nebude chybět soutěž, koledy ani stromeček s dárečky.

Ladova noc

14. prosince 2013
Josef Lada se stal hlavním tématem jedné z adventních sobot pořádaných městem Cheb. Program začne již v 15.30 třetím pokračováním adventního čtení a galerie bude mít otevřeno nepřetržitě až do 22.00. Večerní část začne v 18.00 a v galerii mj. proběhne vyhlášení a ocenění vítězů výtvarné soutěže, tancování, promítání pohádek, dvě výtvarné dílny, koledy, divadlo nebo večerní troubení. V galerijní kavárně budeme ke kávě nabízet svatební koláčky, štrůdlly a další tradiční laskominy.

Galerie výtvarného umění v Chebu Galerie der bildenden Kunst in Eger

příspěvková organizace Karlovarského kraje
náměstí Krále Jiřího z Poděbrad 16, 350 02 Cheb
T: +420 354 422 450, F: +420 354 422 163
info@gavu.cz, www.gavu.cz

Otevřeno / Geöffnet: úterý–neděle / Dienstag–Sonntag 10.00–17.00
Vstupné / Eintritt: 70 / 40 Kč (seniory od 60let, studenti SŠ a VŠ, ZTP / Senioren ab 60 Jahre, Studenten, Schüler ab 16Jahre und Behinderte mit Ausweis) / 10 Kč (žáci ZŠ / Schüler bis 15 Jahre)

Přednášky / Vorträge: 40 Kč, pro členy galerijního klubu zdarma / Klubmitglieder frei.

Michaela Kukovičová (*1968) vystudovala ateliér animace na Vysoké škole umělecko-průmyslové v Praze, kde v současné době pracuje jako asistentka v ateliéru ilustrace a grafiky. Věnuje se knižní a časopisecké ilustraci a režii videoklipů a krátkých filmů. Své knižky, za něž od roku 1998 získala již devět ocenění v soutěžích Nejkrásnější kniha roku a Zlatá stuha, vydává v nakladatelstvích Baobab, Akropolis, Labyrint či Albatros. Ilustrace ke knize Olygy Černé Kouzelná baterka, na něž bude na výstavě položen důraz, jsou autorčinou první průlomovou knihou, která ji nasměřovala k práci s technikou koláže. Kniha je příběhem obyčejného kluka Franty, který touží po pejskovi. Od kouzelného dědečka dostane baterku, která světlem oživuje úplně obyčejné věci, o které se potom musí postarat. S pejskem z pet lahve to ještě jde, ale co s oživlým chuchvalcem vlasů nebo obrovitánskou housenkou z peřin ...? Michaela Kukovičová zde vzala obrázky a písmena ze starých časopisů a sestavila z nich paralelní pohádkový svět.

Michaela Kukovičová (*1968) absolvierte das Atelier für Animation an der Hochschule für Kunstge- werbe in Prag, wo sie gegenwärtig auch als Assistentin im Atelier für Illustration und Grafik arbeitet. Sie widmet sich der Buch- und Zeitschriftenillustration und der Regie von Videoclips und Kurzfilmen. Ihre Bücher, für die sie ab dem Jahr 1998 bereits neun Auszeichnungen in den Wettbewerben Schönstes Buch des Jahres und Goldenes Band erhielt, gibt sie in den Verlagen Baobab, Akropolis, Labyrint oder Albatros heraus. Die Illustrationen zum Buch von Olga Černá Die Zaubertaschenlampe, auf die in der Ausstellung besonderer Nachdruck gelegt wird, brachten für die Künstlerin ihren ersten Durchbruch, der sie auf die Arbeit mit der Collagetechnik ausrichtete. Das Buch erzählt die Geschichte des ganz gewöhnlichen Jungen Franta, der sich ein Hündchen wünscht. Von einem Zauberober bekommt er eine Taschenlampe, die durch ihr Licht ganz gewöhnliche Dinge zum Leben erweckt, um die sich Franta dann kümmern muss. Mit dem Hündchen aus einer Petflasche geht das ja noch, aber mit dem zum Leben erweckten Büschel Haare oder mit der riesenhaften Raupe aus einem Federbett...? Michaela Kukovičová brachte hier Bilder und Buchstaben aus alten Zeitschriften zum Leben und stellte aus ihnen eine parallele Märchenwelt zusammen.

Mimořádný soubor gotického sochařství je představen v nové instalaci, v níž je důraz položen na tři výjimečné sochy, respektive sochařské soubory. Nejstarší vrstvu chebské sbírky představuje trojice soch zobrazující Madonu mezi sv. Janem Křtitelem a sv. Janem Evangelistou z 60. let 14. století, pocházející z pražské dílny pracující pro dvůr Karla IV. Druhým vrcholem sbírky je expresivní mystická pieta z dominikánského kláštera. Tvář Panny Marie vykazovala kdysi takovou míru utrpení, že byla na žádost farníků na konci 19. století ořezána a nově doplněna v kaširované hmotě. Při novodobém restaurování byl tento přídavek odejmut a socha zůstala bez tváře. O emocích, které ve středověku tato socha vyvolávala, hovoří chebská kronika z roku 1550. Popisuje kázání neznámého mnicha nejspíš právě před touto sochou, které přivedlo dav do stavu fanatického rozvášnění, jehož důsledkem byl pogrom proti místním židům. A konečně posledním vrcholem je pozdně gotický oltář ze Seebergu (1520) s Pannou Marií a čtveřicí světců patří ke špičkovým pracím pozdně gotického umění. Jestliže starší sochy byly importy z různých míst Čech či Německa, na začátku 16. století se v bohatém Chebu už etablovala sochařská dílna, která si vytvořila vlastní specifický styl, odvozený z nejprogresivnějších poloh tehdejšího evropského umění. Autorkou expozice je Doc. Michaela Ottová z Ústavu pro dějiny umění FF UK.

Die wertvolle Kollektion gotischer Bildhauerei wird in einer neuen Installation vorgestellt, in der die Betonung auf drei außergewöhnliche Skulpturenensembles gelegt wird, welche in selbstständigen Räumen aufgestellt sind, die den Eindruck von Kapellen erwecken. Das Künstlerische Milieu der Prager Werkstätten zur Zeit Kaiser Karls IV. wird durch eine Gruppe von drei Skulpturen von einem Altaraufsatz dokumentiert, die die Madonna zwischen Johannes dem Täufer und Johannes dem Evangelisten darstellen. Die Skulpturen wurden für die Egerer Kirche von einem der reichen örtlichen Patrizier oder von einem Angehörigen des Ordens der Deutschritter in Auftrag gegeben. Ein weiterer Höhepunkt der Sammlung ist eine expressive mystische Pietät aus dem Dominikanerkloster in Eger. Das Antlitz der Jungfrau Maria zeigte einst ein solches Maß an menschlichem Leid, dass es auf Verlangen der Pfarrangehörigen am Ende des 19. Jahrhunderts abgenommen und in kaschiertem Material neu ergänzt wurde. Bei einer neuzeitlichen Restaurierung wurde diese Hinzufügung beseitigt und die Skulptur blieb ohne Gesicht. Von den Emotionen, die diese Skulptur hatte hervorrufen können, berichtet die Egerer Chronik zum Jahr 1550. Sie beschreibt die Predigt eines unbekanntenen Mönchs wohl gerade vor dieser Skulptur, die die Menge in einen Zustand fanatischer Leidenschaft versetzte, dessen Folge ein Pogrom gegen die örtlichen Juden war. Der Höhepunkt der Ausstellung ist der Schreinaltar aus Seeberg (1520) mit der Jungfrau Maria und vier Heiligen, der zu den Spitzenwerken spätgotischer Kunst gehört, der sog. Donauschule. Während es sich bei den älteren Skulpturen um Importe aus verschiedenen Orten Böhmens oder Deutschlands handelte, hatten sich im letzten Drittel des 15. Jahrhunderts im reichen Eger Bildhauerwerkstätten etabliert, die am Beginn einer hiesigen Kunsttradition stehen: Diese modifizierte der Schöpfer des Seeberger Altars zu einem eigenen spezifischen Stil, der sich auf die progressivsten Strömungen der damaligen europäischen Kunst stützt.

Stálá expozice moderního českého umění v prvním patře hlavní budovy prošla v roce 2012 kompletní proměnou. V novém architektonickém rámci představuje vývoj českého moderního umění od začátku 20. století do současnosti, dokumentovaný na špičkových dílech ze sbírek galerie. První část výstavy je věnována umění před druhou světovou válkou. Vynikajícím způsobem je tu zastoupen Emil Filla, jehož početná kolekce obsahuje i raná díla z období Osmy a Skupiny výtvarných umělců. V této části je umístěn i největší klenot galerijních sbírek, vrcholná surrealistická kompozice Toyen Opuštěné doupě z roku 1937 a dále důležitá díla Josefa Čapka, Otto Gutfreunda, Václava Špály, Jana Zrzavého, Františka Tichého, Jindřicha Štyrského, Josefa Šímy, Františka Foltýna, Aloise Wachsmána, Karla Černého a Zdeňka Sklenáře. Druhou část výstavy tvoří sály věnované informálním (mj. Mikuláš Medek, Jan Kotík, Robert Piesen, Zbyněk Sekal) a geometrickým tendencím 60. let (Václav Boštík, Hugo Demartini, František Hudeček, Jiří Kolář, Karel Malich), nové figuraci (Adriana Šimotová, Jitka a Květa Válová, Otakar Slavík), 80. letům (Vladimír Skrepl, Jiří Kovanda, Václav Stratil) a umění po roce 1989 (Michal Pěchouček, Josef Bolf, Kryštof Kintera). Jeden sál je vyhrazen proměnným výstavám z deponitáře, další drobné expozici moderní architektury Chebu.

Die Dauerexposition zur modernen böhmischen Kunst im ersten Stock des Hauptgebäudes wurde im Jahre 2012 komplett umgestaltet. Sie hat einen neuen architektonischen Rahmen und präsentiert die Entwicklung moderner Kunst in Böhmen vom Anfang 20. Jahrhunderts bis zur Gegenwart. Die Entwicklung ist hier an Spitzenwerken aus Sammlungen der Galerie dokumentiert. Erster Teil der Ausstellung widmet sich der Kunst vor dem Ersten Weltkrieg. Auf herausragende Weise wird hier Emil Filla präsentiert, dessen reiche Kollektion auch frühe Werke aus der Zeit der Künstlergruppen Osma (Die Acht“) und Skupina výtvarných umělců (Gruppe bildender Künstler) beinhaltet. In diesem ersten Teil befindet sich auch der Juwel der Galeriesammlungen: die großartige surrealistische Komposition Opuštěné doupě (Die verlassenene Höhle; 1937) von Toyen. Ferner gibt es hier bedeutende Werke von Josef Čapek, Otto Gutfreund, Václav Špála, Jan Zrzavý, František Tichý, Jindřich Štyrský, Josef Šíma, František Foltýn, Alois Wachsmann, Karel Černý und Zdeněk Sklenář. Zweiter Teil der Ausstellung in weiteren Sälen der Galerie betrifft die informellen Tendenzen der 60-er Jahre (Václav Boštík, Hugo Demartini, František Hudeček, Jiří Kolář, Karel Malich), die Neue Figuration (Adriana Šimotová, Jitka und Květa Válová, Otakar Slavík), die Kunst in den 80-er Jahren (Vladimír Skrepl, Jiří Kovanda, Václav Stratil) und die Kunst nach 1989 (Michal Pěchouček, Josef Bolf, Kryštof Kintera). Besondere Säle erhielten auch die variablen Ausstellungen aus dem Depositorium, sowie die Kleinausstellung zur modernen Architektur in Eger.

Přednášky

Probíhají vždy ve středu od 17.00 v kavárně. Vstupné 40 Kč, členové klubu zdarma.

Michaela Ottová, Evropské gotické sochařství I–III

30. října, 13. listopadu, 11. prosince
Docentka PhDr. Michaela Ottová, Ph. D. působí na Ústavu pro dějiny umění Filozofické fakulty UK a je též spoluautorkou katalogu gotického umění chebské sbírky. Pro galerii připravila cyklus přednášek, v němž postupně představí vývoj středověkého sochařství.

Adam Hnojil, Sochařství 19. století

6. listopadu, August Rodin
27. listopadu, Sochařství českého neoklasicismu (Václav Levý, Václav Prachner)
Historik umění Adam Hnojil se opět bude zabývat svou hlavní specializací, dějinami sochařství 19. století. V první přednášce představí Augusta Rodina – osobnost, jež otevřela dveře modernímu sochařství, v druhé dva důležité sochaře, kteří určili podobu českého sochařství 1. pol. 19. století.

Richard Biegel, Renesanční architektura v Itálii II–IV

23. října, 20. listopadu, 18. prosince
Historik architektury a urbanismu Dr. Richard Biegel z Ústavu pro dějiny umění FF UK pojal svůj přednáškový cyklus jako systematický přehled renesanční architektury v Itálii. Úvodní přednáška proběhla již v září, celý cyklus je koncipován zhruba do deseti přednášek.

Klub

Staňte se členy galerijního klubu. Získáte tím četné výhody, které Vám umožní naplno využívat bohatou nabídku programů a produktů galerie

- volný vstup na výstavy a přednášky
- zaslání tištěných pozvánek a čtvrtletních programů
- 20 % sleva na publikace a další zboží (edice triček a grafických alb, CD) z produkce galerie
- plakáty vydané galerií zdarma

Členství platí vždy na kalendářní rok. Roční členství 500 / 250 Kč (žáci, studenti do 26 let, seniory nad 60 let, ZTP).

Středy v GAVU

Pokud není uvedeno jinak, akce se konají vždy ve středu v budově galerie od 17.00.

9. října	Vladimír Boudník / čtení z knihy Něžný barbar	vernisáž
16. října	Jan Vytiska, Mám lepší hříchy než jsou ty vaše	vernisáž
23. října	Richard Biegel, Renesanční architektura II	přednáška
30. října	Michaela Ottová, Evropské gotické sochařství I	přednáška
6. listopadu	Adam Hnojil, August Rodin	přednáška
13. listopadu	Michaela Ottová, Evropské gotické sochařství II	přednáška
20. listopadu	Richard Biegel, Renesanční architektura III	přednáška
27. listopadu	Adam Hnojil, Sochařství českého neoklasicismu	přednáška
30. listopadu*	Adventní pohádkové čtení I	čtení
4. prosince	Vánoční šlápěje Josefa Lady	vernisáž
7. prosince*	Adventní pohádkové čtení II	čtení
11. prosince	Michaela Ottová, Evropské gotické sochařství III	přednáška
14. prosince*	Adventní pohádkové čtení III, Ladova noc	čtení, akce
18. prosince	Richard Biegel, Renesanční architektura IV	přednáška
21. prosince*	Adventní pohádkové čtení IV	čtení

*sobota, 15.30

Výstavní program GAVU Cheb je podpořen z grantového programu MK ČR.
Titulní strana / Titelseite: Vladimír Boudník, Stopy materiálu, 1960, aktivní grafika, 147 x 246 mm, GAVU Cheb